Gode venner!
(Rart at være her i det her store HTH-samtalekøkken, som vi har fået banket op til lejligheden)
Der er ellers gang i sagerne i København: Hos socialdemokraterne og i byen som sådan.
Københavnerne er kommet i job Nedslidte kvarterer er blevet byfornyet Man kan bade i havnen Kulturlivet blomstrer
- og byen er multietnisk med udsyn overfor omverdenen
Hovedstaden er på landkortet.
Forleden kunne man i Berlingske læse, at Hovedstadsregionen nu er nr. 6 på Europas investeringsbarometer - kun overgået af byer som Paris, London og Barcelona.
Hvad er det, der gør Danmarks Hovedstad attraktiv at investere i?
Det er der også nogle kloge hoveder, der har givet et bud på.
Når udenlandske investorer afgør, hvor de placerer sig, så indgår:
Menneskelige ressourcer - som Mogens så fint omtalte dem i beretningen - med 40%
Livskvalitet, som for Københavns vedkommende bl.a. dækker Christiania, med 20%
Arbejdsmarkedets fleksibilitet med 15%
Infrastruktur & kommunikation med 15%
Generelle erhvervsvilkår - herunder skatteprocenter osv. - med 10%
Det her med byens tiltrækningskraft ... det gælder naturligvis også når en Overborgmesterpost bliver ledig.
Og ved I hvad - kære kongres?
Det er faktisk dejligt med den interesse.
Det ville da være kedeligt, hvis det modsatte var tilfældet!
Da Jens Kramer meddelte, at han ikke ønsker at genopstille næste gang, blev der straks i medierne spekuleret i "kaos i det københavnske socialdemokrati."
Her kan man jo godt gøre sig lidt lystig og konstatere, at moderne partiledelse kalder på egenskaber som kaospilot snarere end gammeldags troppefører.
Men faktisk tror jeg der er meget visdom at hente i Søren Kierkegårds ord om "at vove er at turde miste fodfæstet for en stund. Intet at vove er at miste selve livet."
Vi har nu i København blottet os og mistet fodfæste for en stund.

Jeg tror dog og håber, at det forløb, vi har kastet os ud i, hvor konklusionerne ikke er skrevet på forhånd et eller andet sted aftvinger respekt - og jeg er fuldt overbevist om, at vi kommer stærkere ud på den anden side, når vi er på plads med spidskandidat.
I hvert fald nyder jeg dagligt den øvelse i uenighedskultur, som er så nødvendigt i et parti, der bryster sig af at have højt til loftet.
Men det her med de store byers tiltrækningskraft er jo et generelt fænomen.
Unge mennesker flytter derhen hvor kulturlivet og caféerne er.
- Og virksomhederne flytter derhen hvor arbejdskraften er.
Og set fra et lønmodtagersynspunkt er det vel ikke så tosset, at det nu i højere grad er virksomheden, der skal flytte efter arbejdskraften end omvendt, som tilfældet var i industri- og landbrugssamfundet.
Betyder det så, at vi bare skal lade udviklingen gå sin gang og lade landdistrikterne affolke?
Nej - men det betyder, at vi må gøre op med den jantelov og nulsumsopfattelse, som stadig er fremherskende her i landet og også i det her parti. Hvis det går godt i Hovedstaden går det også godt i resten af landet.
Derfor skal det heller ikke være nogen hemmelighed, at vi i København havde ønsket, at snittet var blevet lagt anderledes i vores forhandlinger om strukturreformen.
Vi havde foretrukket at der var skabt en struktur, der passer til virkeligheden - og ikke omvendt.
Det var bl.a. derfor vi foreslog Sjælland som én samlet region - fordi allerede i dag hænger det sjællandske arbejds- og boligmarked uløseligt sammen (en tendens som endda vil blive forstærket i de kommende årtier).
Nu ligger vi som vi har redt - men vi må få det bedste ud af det i fællesskab: Sammen om fremtiden - også i de nye regioner.
Til allersidst: Tak til Mogens for en fremragende, veloplagt og præcis beretning.
Nu tror vi på det.
Tak for ordet - og fortsat god kongres!